

[Hans R. Knudsen.]

munale udligningsfond har til rådighed til uddeling blandt særlig vanskeligt stillede kommuner, til 5 mill. kr. for de kommende 2 skatteår. Dette ændringsforslag er den eneste virkelige ændring i den del af lovforslagene, som vedrører udskrivningen af de almindelige kommunale indkomstskatter.

Der er derimod stillet flere ændringsforslag vedrørende afviklingen af erhvervsbeskatningen. Selv om det ikke i udvalget var muligt at opnå enighed om denne afvikling, vil jeg alligevel gå ud fra, at der ikke er principiel uenighed om, at erhvervsbeskatningen efterhånden har overlevet sig selv, og at den bør afvikles. Der sker ikke ved gennemførelsen af lovforslaget — det ville heller ikke være tilfældet, hvis det blev gennemført uden ændringer — nogen egentlig afvikling. Lovforslagets hensigt var jo kun at få skabt en midlertidig ordning, så afviklingen af erhvervsskatten kunne blive påbegyndt; så skulle den endelige ordning, den endelige afvikling, forberedes og gennemføres i løbet af de kommende 3 år. Jeg vil gerne sige, at vi fra vor side lægger megen vægt på, at afviklingen af erhvervsskatten nu bliver påbegyndt; denne skat har alt for mange urimelige virkninger f. eks. for de skatteydere, som har måttet søge bopæl undertiden langt fra deres erhvervskommune.

Der har imidlertid været 2 ganske særlige vanskeligheder forbundet selv med en blot begyndende afvikling. Den ene har bestået i at finde frem til en rimelig afløsningsordning for de områder, hvor erhvervsskatten virkelig har spillet og spiller en rolle. Disse steder er begrænset til de 10 områder, som lovforslaget har peget på, og hvor man ikke har ment at kunne afskaffe erhvervsskatten uden at give centralkommunerne erstatning ved erhvervsskattens ophør. Jeg tror ikke, at den højtærede indenrigsminister ramte så meget forkert, da han foreslog, at det erstatningsbeløb, som omegnskommunerne skulle betale til centralkommunen, skulle være det sidste års erhvervsskat med et tillæg på 10 pct. Men alligevel stødte forslaget på stærk modstand, idet der blev protesteret både fra de kommuner, der skulle udrede erstatningerne, og lige så kraftigt fra de kommuner, der skulle have erstatningerne

— det var navnlig de 10 pct., man var utilfreds med.

Dette problem er imidlertid blevet løst gennem lovforslaget om ændring i fordelingen af forlystelsesaftifterne. I dette lovforslag giver finansministeren afkald på 5,4 mill. kr., og det gør han ved at forhøje kommunernes andel i denne afgift fra 25 til 40 pct. Ved det ændringsforslag, der nu er stillet til lovforslaget om afgift af forlystelser, udvides denne andel på de 40 pct. for kommunernes vedkommende sådan, at den ikke alene gælder biografafgiften, men også kommer til at gælde samtlige andre forlystelser, hvor kommunernes andel har ligget på, var det 32-33 pct., i hvert fald et sted mellem de 25 og de 40 pct. Det sidste er der ikke mange penge i, men jeg tror, det er en praktisk ordning, at fordelingen bliver ændret, sådan at kommunerne får de 40 pct. af samtlige forlystelsesaftifter.

Ved at gennemføre dette lovforslag vil man kunne frafalde den 10 pct.s forhøjelse af afløsningsbeløbet for erhvervsskatten, og centralkommunerne vil som regel få endda lidt mere i forøget biografafgift, end de 10 pct. vil andrage i penge. Det er vel vanskeligt at opstille en nøjagtig sammenligning — det skulle så laves fra kommune til kommune — men jeg tager vist ikke meget fejl, når jeg anslår, at de forøgede biografafgifter vil andrage for kommunernes vedkommende omtrent det dobbelte af 10 pct.s tillægget. Til gengæld vil det ikke være alene de 9 centralkommuner, som får den forøgede andel af biografafgiften, det vil være alle de kommuner, som har biograf. Derved vil også de centralkommuner, som ligger uden for de 9 områder, de centralkommuner, hvor der ingen afløsningsordning træffes, få en erstatning for den ophævede erhvervsskat.

Det lå jo i lovforslaget om erhvervsbeskatningen, at uden for de 10 afløsningsområder, der nu altså er begrænset til 9, fordi Rødby ikke mere er taget med, var erhvervsbeskatningen af et så beskedent omfang, at den kunne afskaffes uden nogen form for midlertidig afløsning. Men ved at afskaffe erhvervsskatten også uden for disse områder, altså alle de steder, hvor erhvervsskatten ikke engang androg 2 pct. af indkomstskatten, stødte man på en anden vanskelighed, som udvalget, i hvert fald